

**СПРАВА «ДЕШКО ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF DESHKO AND OTHER v. UKRAINE)**

(Заява № 72209/13 та 2 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 14 жовтня 2021 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 3 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість тримання їх під вартою під час кримінального провадження.

Розглянувши скарги заявників за пунктом 3 статті 5 Конвенції, Європейський суд, посилаючись на рішення у справах «Харченко проти України» та «Ігнатов проти України», дійшов висновку, що у цій справі тривалість тримання заявників під вартою під час кримінального провадження була надмірною, та констатував порушення цього положення Конвенції.

У заяві № 63731/19 заявник подав інші скарги, які також порушували питання відповідно до Конвенції. З огляду на всі наявні документи та відповідно до його усталеної практики Європейський суд дійшов висновку, що ці скарги також свідчать про порушення Конвенції у світлі його висновків у попередніх рішеннях проти України, зокрема у рішенні у справі «Меріт проти України», та встановив порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

Щодо інших скарг за заявою № 72209/13 Європейський суд вказав, що ці скарги не відповідають критеріям прийнятності та не розкривають жодних випадків порушення прав і свобод, закріплених у Конвенції або протоколах до неї і відхилив цю частину заяви відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Вирішує об'єднати заяви;

2. Оголошує скарги щодо надмірної тривалості тримання під вартою під час кримінального провадження та інші скарги відповідно до усталеної практики Суду, зазначені у таблиці в додатку, прийнятними, та решту скарг у заяві № 72209/13 неприйнятними;

3. Постановляє, що ці скарги свідчать про порушення пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку із надмірною тривалістю тримання під вартою під час кримінального провадження;

4. Постановляє, що було порушено Конвенцію у зв'язку із іншими скаргами, поданими відповідно до усталеної практики Суду (див. таблицю у додатку);

5. Постановляє, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

6. Відхиляє решту вимог заявника у заяві № 72209/13 щодо справедливої сатисфакції.»